

Ese de două ori în septembra:
Joi și Dominec'a.

Prețul de prenumerare:

pre anu intregu	6 fl. v. a.
" diuometate de anu	3 fl. v. a.
" patrariu de anu	1 fl. 50 cr.

Pentru România și strainatate:

pre anu intregu	9 fl. v. a.
" diuometate de anu	4 fl. 50 cr.

LUMINA

Folia bisericășca, scolastică, literară și economică.

Organu oficial alu eparchiei romane gr. or. aradane.**PARTE OFICIALĂ.**

In urmarea decisului consistoriale dñ 5. octovre a. c. nr. 1477/III esamenele de calificatiune cu teologii absoluti se vor incepe in 23. octovre a. c.

Despre ce dd. membri ai comisiunelor esaminatorie precum si respectivii recurenti spre acomodare sunt avisati.

Aradu, 10. octovre 1871.

Josifu Goldisiu, m. p.
secretariu consistoriale.

PARTE NEOFICIALĂ.**Despartirea bisericășca a comunelor mestecate din confiniu militariu.****II. In comun'a Dobriti'a.**

Pertractarea se tienă in 13.—16. Septembre a. c. st. v. Representantii comunei de naționalitate română se invoisera a luă de basă actului de despartire: conscripsiunea poporatiunei ce s'a facutu inca la anulu 1866. la ce serbi nu se invioau; si la expresa cerere a loru, romanii concesera a se compune alta conscripsiune după datele mai recenti.

Astfelui facenduse nouă conscripsiune in $\frac{14}{26}$ si $\frac{15}{27}$ Septembre a. c. s'a constatat:

a) de naționalitate română	1278
b) " " serba	1202

de totu 2480

suflete; era numerul alegatorilor in comun'a acăsta pana acum bisericășca română — serba, se urcă la 520 de insi.

Ca proprietate comună a ambelor parti s'a constatat:

- a) edificiul bisericei in valoare de 42,600 fl pretiu-ita inca in anulu 1866;
- b) edificiul scărlei;
- c) două sesiuni parochiale;
- d) cimiteriul.

Cu dorere trebuie se observămu aici: că impacatiunea fratiescă intre coreligionarii romani și serbi din acăsta comuna, in butulu tuturor nisuntielor si incercările ambelor comisii, nu a succesu.

Causele nesuccederii sunt: că representantii serbilor au pretinsu si sustinutu, cumca edificiul bisericei ar fi proprietate eschisiva a serbilor; voindu a demonstra cumca cundu s'a fundatu comun'a Dobritia au fostu numai serbi, cari singuri si-au zidit biserica si scola.

Nainte de 53 de ani apoi s'a fundatu si a dōu'a parochia, candu apoi s'a zidit biserica de astazi din avereia si materialulu bisericei vechi; argumentandu serbi, că deca romanii ar fi avutu vre-unu dreptu său titlu de proprietate asupr'a bisericei, — atunci folosirea limbii loru n'ar fi fostu eschisa din biserica!

Romanii respinsera acăsta insinuatiune a coreligionarilor serbi; demustrandu-le: că edificiul bisericei cu toate apartinintiele, este proprietate comună a ambelor

Corespondintele si banii de prenumerare se se adreseze de a dreptul: Redactiunei „Lumina” in Aradu, cancelari'a episcopală.

Pentru publicatiunile de trei ori, ce contine cam 150 de cuvinte (spatiu de 20 sîre garmond) tacă a e 3 fl.; pana la 220 de cuvinte 4 fl., era mai sus 5 fl., intelegendu-se intr' aceste sume si timbrul. — Pretinții publicatiunilor se se anticipate.

parti; li replicara fratilor serbi si la afirmatiunea despre fundarea comunei, arendu că sunt 206 ani de candu s'a fundat si esiste acăta comuna, documentandu pana la evidintia si aceea că de atunci romanii pururia au fostu conlocutori cu serbi; că la olalta cu spese comune — au zidit si sustinutu biserica; prin urmare acăta imprejurare necontestabila, apoi insasi starea faptica a posesiunii si folosirei presinte a bisericei de catra ambele parti, vorbesce si militédia pentru punctul juridicu atât de evidinte alu romanilor!

Abstragendu de la tōte acestea, — romanii au incercat si altu modu de complanare, a nume, ei oferira serbiloru:

ca edificiul bisericescu in valoare de 42,000 fl. se remana loru in eschisiv'a folosintia si proprietate, adeca romanilor,

ca se dee romanii serbiloru pentru edificiul bisericei in chipu de desdaunare sum'a rotunda de 20,000 fl; dimpreuna cu edificiul scărlei.

La acestu ofertu, — romanii s'a simtitu indreptatiti din urmatóriile motive:

I.) Densii faptice sunt in majoritate; *invoiela ambelor Delegatiuni congresuale din Carlovciu* in punctul IX dice apriatu:

„Biserica o primește majoritatea credintosilor — pe langa despăgubirea minoritatii“; — dupa cum se facă si in cele lalte comune, — buna ora la Vlaicovciu, Jamulu micu, Bucinu, Chicea — romana, si de curundu in Alibulari!

II.) Biserica s'a zidit in anulu 1802 prin concursulu ambelor naționalitati, s'a acoperit cu tegla in anulu 1812; era la anulu 1856 s'a renoit u si acoperit turnulu cu arama, — totu cu spesele comune ale ambelor parti. —

Acestu ofertu leialu si ecuitabilu din partea romanilor, — serbi nu voia a-lu acceptă de-feliu; nu voia a cede romanilor biserica, ei ei oferira a-i desdaună cu suma de 10,000 fl ce nu este nici in proportiune cu numerul sufletelor, si nici se poate consideră de ecuitabile.

Apoi ce e mai durerosu, fratii coreligionari serbi se declarara: că si acăta suma nu o oferescu romanilor pentru că ar avea vre-unu dreptu de pretensiune, ei numai din fratiescă conivintia si deferintia!

Dupa acestea dara, — romanii se vediura siliti a intrerumpe incercările de complanare amica — cu coreligionarii serbi, si asiá cestiunea de despartire in acăsta comuna are se fia tractata si deliberata conformu pp. XVII. si XVIII. din cunoscuta Invoiela delegatiunala, adeca prin forulu judecatorescu competente ce se va delegă.

Destulu de tristu! dar romanii n'au in catro, cauta se-si salveze drepturile si pe acăta cale.

(Va urmă.)

Despre alegerea episcopilor si a presviterilor in timpurile antice.

La acesta tema din toisiot'a nrlui 8. alu „Luminei“, fia-mi permis u-mi face miclele reflessiuni.

Punctul de gravitate a argumentelor luptatorie pentru constatarea acelei giurstari: ca alegerea episcopilor si a presviterilor in timpurile antice se faceau prin sufragiul episcopilor respective prin presviteri, — se vede a-se demastră mai vertosu prin canonele 13. alu Laodichiei, si 3. alu sinodului ecumenic tienutu la an. 783. Dupa citarea acestor canone, dlu disertatoriu provoca la deplinirea locului Jud'a, candu s'au aruncat sorti si sorteaza a cadiutu pre Mathia: deci si eu in si-rele presinti me marginesc cu aceasta ocazie a replică numai la aceste mominte, pe cari mai vertosu se basedia disertatiunea.

Incepdu cu actulu celu primu sinodalu alu apostoliloru, si adeca cu actulu deplinirei locului lui Jud'a.

Pré onoratul disertatoriu provocandu la acestu actu solemnu din vieti a apostoliloru, afirma: ca alegerea nu s'a intemplatu prin intrevenirea poporului ce era de facia in numeru de 120 de crestini. Intrebui deci: pentru ce causa au propusu apostolii cu aceasta ocazie trebuintia punerii altui in locul lui Jud'a, dintre acei barbati, cari se adunau la rogatiuni cu ei in tota vremea? Ce au voitul apostolii se indegetedie prin procedura aceea, candu au propusu, ca sortirea se otarésca in causa? Au nu o lucrare sinodala? Au nu au voitul ei prin aceasta forma constitutionala se tinea socota de opiniunea poporului?

La aceasta alegere disertatoriul mai observa: ca aceasta a fostu anteia hirotonire, ce s'a intemplatu cu apostolul Mathia. Asertiunea aceasta inca o tragu la indoiala cu atat mai vertosu: caici actulu din cestiune s'a esecutatu nainte de venirea promisiunei Tatalui, va se dica: naintea venirei Spiritului santu asupra apostoliloru, si asia ei nu au avutu pana in timpulu acel'a inca potere de a santi, — poterea de susu.

Premitiendu acestu actu, care cu dreptu cuventu se poate numi busol'a lucrariloru sinodale ale crestinismului, si amintindu despre celu directe urmatu dupa elu, candu adeca poporulu si-a alesu pe cei siepte diaconi; apoi in fine reflectandu la constituirea apostoliloru Varnava si Pavelu, carea pentru aceea nu s'a intemplatu prin intrevenirea poporului, fiindu ca aceia au fostu chiamati la aceasta demnitate prin voce divina — trecu la canonele citate mai susu.

A. Canonulu 13. din Laodicia dice, ca „glotele nu potu alege si asiedia pre cineva de preotu seu eppu, ci numai cei ce au dreptu de votare.“

In facia acestui canonu, punu canonulu 59. adusu la Cartagen'a la anulu 420. care dice: „Inaintea poporului are a se ișpiți

nevinovat'a vre-unui nou alesu eppu si dupa ce se va areta valu inaintea poporului se se hirotonesca de Eppu.“

La acestu canonu, asia dicendu, neci nu mai trebuie altu comentariu, elu exprime destulu de chiaru lips'a vocii poporului la unu astfelu de actu importantu si de interesulu binelui comunu. Altintotdeauna, prin canonulu citatu, in sensulu strictu nici nu se intielege restringerea onoratoriloru clerului si ai poporului, va se dica, a representantiloru, dela alegere, ci numai a poporului ne-regulat si mai pucinu intieleptu; precum se explică acestu canonu chiar si in *Pidalionu*: „ca Archiereii trebuie se se alega de Archierei si Jerei, urmandu si alegere cele dela poporu, si ca minreniloru celor mai intielepti si evlaviosi se cuvine ca impreuna cu eppii si preotii se alega, pe celu ce are se urmedie loru preotu seu Archiereu, dar nu si poporului prostu si neregulat, pentru galcevile, ce potu urmă in alegere loru“

B. Canonulu 3. alu sinodului VII. ecumenicu dice: „Alegerea vreunui eppu, presviteru seu diaconu intrreprinsa de cätra stepanitorii lumeni e nevalida, si atare alesu se depune si escomunica impreuna cu toti cei ce se cumineca cu densulu.“ etc.

Da! si noi dicem, ca stepanii lumeni, ministeriulu, se nu ni puna episcopi, si pre unu atare nici nu l'am recunoscere si primi. In acestu canonu sub numirea „stepanii lumeni“ nu se intielege defelii credintosii unei biserice: ci stepanitorii cari nu sunt poporenii unei si aceleia biserice si prin urmare ei n'au neci dreptu in administratiunea interna a ei; pentru ca: „Episcopulu se cuvine mai alesu de toti cei ce sunt in eparchia a se asiedia.“ Can. 6. alu sin. ecum. VII. din Nicea.

Asia nu a primitu legislatiunea bisericesca novelele lui Justinianu imperatulu precum si a lui Emanuilu Comnenu referitorie la alegerele de episcopi, contra caror'a a protestatu si canonistulu Teodoru Balsamou.

Spre incheiare amintescu: ca S. Policarpu episcopulu Smirnei, S. Ignatiu episcopulu Antiochiei, Titu alu Cretei, Silvestru alu Romei, care a botezatu pe Constantinu celu mare, anteiu imperatu crestinu, apoi Atanasiu celu mare, Meletiu din Armenia celu discutu in santele dogme ale credintieei, Gregoriu episcopulu Romei, Santulu Jonu gura de aur si multi alti episcopi, toti au fostu alesi prin sufragiul comunu alu clerului si poporului dupa cum ni le spune totale acestea vieti a santiloru, mai multi canonisti si istoriografi bisericesci.

Cätu pentru alegerele de preoti ce se esecutu in timpulu nostru prin medilöce neleiale si beuturi, acestea la tota intemplarea sunt triste aparintie ale giurstariloru; se potu inse totale evită prin tactulu bunu si mesurile energice ale jurisdictiunei nostre bisericesci.

Georgiu Morariu,
cand. la preotia.

FOISIÓRA.

Parere asupr'a cartii: „Metodul pertractarei Legendariului I. (Abecedariului) de Stefanu Popu.“

(Incheiare).

Sminte gramaticale si stilistice se asta pag. 2. — de orace nu sci pentru nu scie, dela: sciu, scii, scie, — sci e numai la infinitivu, — sci, pentru: scie, ba inca si pentru a 2. persona sing. scriu astazi multi luandu-se de dupa lat. scio, scis, scit cu elasarea lui s si t, asia sunt si cu conjunctivul: fiu, fii, fia, scriu totu numai cu unu i, inca si in 1. pers. sing. in tempuri perfrastice, d. e. se fi avutu (eu), sc. ce e ratecire, ca altcum se intempla formatiunea porsónelor la aceste, de cătu in lat. — Purismul in de aceste nu folosesce.

Are, ar poté se-i mustre si se-i abata, aici pron. i are intielesu de acusativul plur. — dar s'ar cere pentru distingere de dativ. sing. cu unu i a se serie, plur. cu doi ii; si sing. cu unu i, de si in ambele intemplari se pronuncia intr'unu tipu. pr. a 'i cară lemne (lui ori ei) a-ii cară cu carul (pre ei). Din asta scriere se vede de locu candu e dativ. in sing. candu e acus. in plur. — dara multora nu li place lamurirea, nu li place ce e mai bine.

Ce inse e mai minunatul, autorul unde se cere verbul *invetiu* de I. conj. a fi in modul conjunctivu a 3. pers. nu 'lu pune in acelu modu, ci in mod. indic. — este, si acestu modu de scriere si vorbire provincialismu? — pag. 13. precum o pretende aceasta scol'a, obiectul si subiectul urmează dupa olalta, dora totu mai bine suna: precum scol'a pretinde aceasta — pag. 65. Dupa-ce a pertractatu docentele literele mici, ar fi mai bine: dupa ce docentele a pertractatu. s. a.

Are, se scrie cu toti, in alte locuri: cu totii, pentru se scria

cu totii, dara: cu totii occure pre desu (e provincialismu?), mai bine numai toti. — pag. 18. in alu doile celi mai marisoru, pentru pre celi (cei) s. a. totu asia la pag. 23. apoi copilii manjiti (mangiti) pentru: pre copilii s. a. — pag. 21. er' la parinti le sarutati manele: aici dativul plur. dela pron. scurtatu ori conjunctivu le se referă la dativu articulatu asia dara parintilor, nu la dativu nearticulatu. — pag. 27. mobilie pag. 56. vase plur: cu e, aici autorul se abatutu de purismulu apucatu formandu plur. in a la cele dise neutre, ce nu e in limb'a rom. pentru ca nu este a 3 pers. pronominala neutra; apoi genu neutru au numai acele limbi cari au si a 3. pers. neutra. Aci te facu a crede aceea, ce nu este in limba, statorindu regula, ce nu convine limbei nostre! cine crede, creda dara aceasta infalibilitate, o innoitura, ce face numai greutate, si incurcatura. — pag. 34. candu ne dicem cu vorba cugetele nostre, e de prisosu ne (provincialismu), nu e aici lipsa de verbu reducaturu, reflessivu, trebuie se impucinamu verbele reducative unde se poate; ne dicem noà cugetele? ori altora? pag. 50. galin'a se oua, ad. ea se baga antau in ou, apoi éra ese? (provincialismu) pentru gain'a oua. — de dupa scola, pentru dupa scola, dupa finitul scólei — pag. 36. ce pórta fetorii si fetele mari in degete, in locu, pre degete, aici in presupune a fi in laintrul degetelor, pre candu inelul (anelul) se pórta din afara pe degete: — pag. 56. cu care cosa muierile: cosu verbu de III. conj. mod. indic. cose, mod. conj. cosa. — pag. 19. Vasiliu! Nicolae, serace vocativu ce batjocura se mai intempla cu tine in limb'a rom. si nici literatorii nu se otarescu a te precisă si distinge de nominativu, — ei — sine lego vagantur. — Aceasta anomalia se vede a fi imprumutata dela serbi, dela straini, déca Vasiliu s'a pusu in nominativu, de ce nu si Nicolau — Dionisiu Georgiu. In Romania: Petre inca e nominativu; risum teneatis; in alte locuri: Pavele, Pavelea in locu de: Petru, Pavelu; — asia la prenume (connume) audi si se ceteșce: Popescule, Bibescule s. a. — ce anomalie! Se punemu d. e. órecine se chiama O lariu,

in istoria biserică a romanilor ortodossi in Bihor.

Georgiu Rozvanu, avocatul în Salonta, unu roman de zel și intelectual pentru afacerile noastre naționale-bisericești, a scris în limbă ungură monografia Salontei, care este orasul ungurești protestanți în Bihor. În acest opus, la pagină 110, cîtează din opusul ungurești al lui Alessandru Márki: „Istoria Bihorului”, următoarele: „La 1. martie 1735, împăratul Carol I a trimis unu rescript către comitatul Bihorului, ca acesta să emite o comisiune carea pe romani ce se unisera cu romano-catolicii, se-i despartă de către cei gr. neuniti (ortodossi). Aceasta comisiune a fost la oală și a funcționat pana la 1737. și cu procedură ei a irită fără spiritele romanilor ortodossi, căci scopul ei — desigur nu era expres — a fost ca se unească pre cătu mai mulți. Episcopul ortodox din Aradu, la a cărui diecesă apartinea Bihorului, a voit să facă în Bihor visitina canonica, ca se întârsească pe credincioșii săi a remane în religiunea străvechia; înse nu i s-a permis să mergă la visitarea. La Lugosiul de jos, langa Alesdu, în 13. iulie, 1739, s-au adunat mai mulți preoți romani și credincioși, dintre cei ce remaneseră în religiunea ortodoxă orientală, și au hotărât 500 de galbeni pedepsă pentru acela, carele se va abate de la religiunea străbunilor. Comitatul Bihorului a scris că a descoperit acăsta conjurătire; și la 18. aprilie 1742., i-au bagat în temniță pe fruntași conjurători.”

Aveam să însemnăm, că au fost mai multe comisiuni de acestea, și multe suferințe au avut, mai ales eponimul ortodox. Despre acestea vom vorbi altă dată din arhivul diecesan. Ultima comisiune a fost în dieceniuul ultim al secolului trecut, când unitii pretințeau de la lor mai multe sate, în cătu metropolitul ortodox să vedea situația la Maestate, de unde s-au ordinat comitatului emiteră unei comisiuni, în care se participă și ambele parti litigate. Din partea ortodoxă a fost archimandritul Petru Vidacu, carele mai tard devine eponim al Carlstatului și apoi al Versetului.

G. Rozvanu continua: „În 1847., când focul a nemicuit Salonta mai de totu, ecclisia romana ortodoxă din Oradea a fost între cei d'anteiu, care a trimis daruri pentru ajutorarea celor arsi, trimisind 500 de pani — procurate cu bani din casă biserică — împreună cu o epistolă alui Ioane Dragosiu (precum mai tard insuși comitetul pentru apărarea fierii l'a trimisă și împreună pe romani din munti, dându-i-se literile amnestiale ale guvernatorului pentru munteni, și carele apoi acolo, pentru cercantările ce le cunoșteam din istoria, a morit ca martir). — Ioane Dragosiu în această epistolă, ce mulți am cunoscut odată acum nu se știe unde e, și aduce o minte de anul 1742., în

Ardeleanu, Lipovanu, Petrariu, era altul și de meseria: olariu, petrariu, și din Ardeleanu, din Lipova: — acum vocativul se face totu într-o formă?! — pe meseriai se 'lu agraimu olariule! pe nascutul din Ardeleanu, Lipova, ardelene ori ardeleanule! lipovane! unii (lipovene!) lipovanule! era pre cei cu asemenea prenume și strigam, precum, sunt în nominativ: Olariu! Ardeleanu! Lipovanu; precum și agraimu pe cei cu de aceste prenume: Popu, Popa, Popoviciu s. a. căci dora nu îi vom striga: Popule! Popale! Popoviciule! Baritiule! ci: Popu! Popa! Popoviciu! că: Mateiu! Timoteiu! Andreiu! Mihaiu! darea vocativul în o eră de după serbi: Tomo! Mario! Marto! popo! proto! s. a. în locu de: Toma! Maria! popa! ce stricături. Poporul nu le dice. Aceste trebuie regulate odată, că li-a venit tempul. — Cu bucuria vedem, că autorul scrie în nominativ: Ioanu era nu Joane! ce e vocalizat. Dar omeni buni mai lasătă de ablativul lat. și nu ni formătă nominativul totu de după acela pentru rom. — cercătă a face nominativ rom. din: *hominē* dicendu omine, capite nomine atunci e pace de: *omu*, de *capu* și de *nume*. Faceti distincție în de aceste între nominativ și vocalizat, și nu schimbați vocalizat, luându 'lu și nominativu. *) Se nu se cugetă că aceste sunt

*) Abus mare facă înca și literatii și eu genitivul și dativul mai verosimil în România la nume personale proprii barbătesc (nume de botez și pronume) punând articol postpusn., ca la nume comune, — pentru articol prepusn., pr. Petruhi, Bolintinianul s. a. în locu de: *a lui* Petru, *lui* Bolintinian s. a. facă abus prin orasie din contra la nume barb. și fem. prepunând articolul barb. pr. a lui Domnu (en *u* intregit) a lui domn'a, a lui mam'a, a lui Maria, în locu de: a domnului, a domnei s. a. Prin Ardeleanu (dora și România) facă unu genit. și dat. fem. bastardă înca și literatii, de care în scrierile vechi nici româna nu e, ad. 'lu terminéza în *iei* pentru: *ei*, ori mai scurtat în: *ii*, asia libertății partiei în locu de: libertatei, libertății, partei, ori partii s. a. altă este de cea în nominativu *t* (cu i urmat) este în punct. schimbă, pr. privintia, influintia s. a. aceste numai potu avea genit. dat. în: *iei*: privintie.

care preoții și fruntași romani, cari cu constantia voiau să revină în religiunea lor străvechia, cu multimea au fostu inchisi în tenitiole comitatulni, și — precum scrie elu — pentru suferințele loru nemeritate, numai protestanții din Salonta au aretat compatimire, căci Salontanii în număr de 300 de calareți, au intrat în Orade, și cu amenintări au pretinsu de la episcopulu rom. cat. carele era comite supremu, ca se redese libertate celor maltratati pentru religiune, și elu — Dragosiu — prin darul celu trimite în numele bisericei ortodoxe din Orade, multiamese Salontanilor pentru faptă creștină și nobila a parintilor loru ce au dovedită la 1742. — Dece acăta faptă frumoasă a Salontanilor este adeverată, să nu? nu avem date a mana, dar este unu adeveru istoric, precum dovedesc și metropolitul Siaguna în istoria sa despre biserică orientală, cumea romani ortodoxi din Bihor, către capetul domniei lui Carol III. au fostu fără maltratati pentru că au remas constanti în religiunea loru. — Dece Salontanii, pentru acăta faptă cuceritoria n'au fostu trasă la respundere, se poate atribui numai cercantăriei că era o epocă în care trebuiau *voinici de fapte*. Spiritul militar și eroic necum se nisuește a-lu infrenă, tindeau tocmai a-lu inspiră și omului celu mai slabu.”

Aradu, 18. octombrie n. 1872.

(*Pretiurile bucătelor*) în tergul de astăzi au fostu urmatorele: Grăbul curat, metiul 6 fl. 50 cr. — Grăbul secaretul 5 fl. de metiu. — Secară, de metiu 4 fl.; ordiul 2 fl. 60 cr.; ovesulu 1 fl. 60 cr. cucurudiul 2 fl. 50 cr. de metiu. — Centenariul mierii de stupi trecea cu 20 fl. — Centenariul (margea) de lardu (slanina, clisa) 34 fl. 50 cr. — Unu centenariu de carofi (crumpe, hiribe) 2 fl. 50 cr.

Petru Crisanțiu.

VARIETATI.

= „Istoria Transilvaniei și a tierelor de la giuru, pentru adulți și clasele gimnaziale superioare, de Beniamin Popu, profesorul Gimnaziului completu de la Blasius. Blasius, 1872. Cu Tipariul Seminariului Archidiocesanu.“ Sub acestu titlu s'a publicat o carte carea în formatu micu, pre 80 de pagini, litere de medilociu (garmond) contiene istoria Daciei din timpurile cele mai vechi pana la colonisarea cu romani, și apoi istoria noastră națională pana la anul 1432. Pretiul? Nu lu scim!

= Dd. invetigator Georgiu Rusanda din Calacea, Arcadiu Demetrescu din Barateazu, și Eutimiu Bugariu din Sioimosiu, ni trimis corespondință cărora intelectul este, precum a arestată dlu invetigatorul Georgiu Cretiun din Lipova în corespondință ce o publicaramu în nr. 11. alu „Luminei“, cumea

nesce însemnari de pncinu pretiu limbisticu. . .

Substantivele în: *itia*, cari se potu, se se îndrepte în: *esa* după: *imperatēsa*, *preotēsa*, *asia* *inventiatorēsa*, *neguiaatorēsa*, *vacarēsa*, *scolarēsa*, era nu *scolarită*.

La lectiunea 26. scrierea lui *m*, se aduce de exemplu: *aliu*, *malu* erasi cu *l* (ce poporul nu pronuncia ci 'lu immoie in *i*), darea și altcum despre *u* și *l* în lectiunile precedane nu învăță inca autorul esemplile, daru nu sunt amesurate, deci se observă că literile ca sunetele *asia* se fac insirate în carte, cătu numai cu cele precedane (inventiate) se se aduca exemple, era nu si cu cele inca neinventiate; despre sunetul *a* tractă lect. 44. 45.

La lectiunea 41. scrierea cu *o*: *orbu*, *otava*, *copila*, *cortu*, mortu inca nu sunt esemplile, din tota privintă amesurate, că autorul despre: *b*, *t*, *l* învăță mai la vale. Deci se nu se aduca esemplile cu sunetele, despre care invetigatorul inca nu tine lectiune; — despre *t* suna lectiunea 52., despre *l* lect. 69. despre *b* lect. 62.

Se observă, că și întrepunctii, come inca lipsescu,ici și colea, unde se ceru.

Sainte de tipariu pr. la pag. 23. ce am invetata, pag. 64. sunt pentru sunete, — precum și altele de mai susu. — la a două editiune se potu îndrepta, înse carte și de recomandat pentru lamurirea, ce cuprinde și calea areata, de după care se potu bine ajută invetigatorii la pregătirea în metodul scriptologiei, — avându speranță, că autorul va și scăriță din pretiul de 60 cr. ca se o poate mai multi cumpără, și folosi. Elemente de istoria românilor pentru scările poporale de A. Treb. Luvrianu, editiunea a nouă corăssă și adaușă 8° 107. pag. leg. costă numai 30 cr. v. a. la W. Krafft tipografu în Sibiu.

inviniurile ce i se facu dui Petru Popoviciu sunt neadeverate. Densii au facutu essamenulu de calificiune in 16—17. augustu a. c. prin urmare sunt competinti a radică graiulu in caus'a dui Popoviciu. Spatiul nu ni permite a publică in tōta estensiunea loru aceste corespondinti, ci cauta se ne marginim a constata pe scurtu cumea densii aderéza la cele publicate de dui Cretiun. Cine sunt dura invinitorii? de ce intardia a-si publică numele?

= Materialu comisarienei anchetarie scolastice. Pana acum au asternutu invetiatoriul Vasiliu Olariu din Zarandu opulu: „Geograf'a Europei, Asiei, Africei, Americei, Australiei si a imperiului austriacu,” precum si opulu: „Geograf'a Ungariei, pentru scōlele poporale romane”, — éra invetiatoriul Joane Tudescu din Lipova au asternutu: „Introducere in economi'a practica”, care opu, in cinci parti, tratéza despre: 1. agricultura; 2. horticultura; 3. pomeria; 4. industria; 5. comerciu.

Spre scientia dloru protopresbiteri si dloru inspectori de scōle. De aici se spedesce cāte unu exemplariu de „Lumină,” pentru fiecare oficiu protopresbiterale, si pentru fiecare inspectoratu, spre folosintia oficiala, avendu apoi a se conserva intre actele oficiale, conformu despusei unei din cerculariulu consistoriale cu datulu 6, iuliu a. c. nr. 1018. Pl. Ni permitemu a insemnă acēst'a, ca de respunsu la cāteva intrebări ce ni se trimisera in asta privintia. Cine n'a capetatu veri unu numeru, binevoiesca a reclamă.

Redactiunea.

Concursu.

Pentru ocuparea postului invetatorescu la scōla elementara gr: or: romana din comuu'a Calacea, se scrie concursu pana la 28. octobre st v. 1872. Emolumintele salariului anualu in bani: 126 fl v. a: 2 1/2 jugeru de fenetia, 3/4 de gradina, 60 meti de grau, 80 pundi de sare, 100 pundi clisa, 25 pundi lumini, 3 orgii de lemn si 8 orgii de paie. precum si cortelul liberu.

Doritorii de a fi alesi sunt avisati a-si trimite recursurile loru instruite cu tōta documentele prescrise de statutulu organicu subsrisului pana la terminulu susu fipsatu.

Timisiór'a in 27. Setembrie 1872

In contilegere cu comitetulu parochi. Nicolau Cosiariu, inspectoru cer. de scōle
3-3 vice-notariu comit.

3-3

Concursu.

Devenindu vacanta parochia din Soldobagiu Cottu Bihorului protopresbiteratulu Luncii, cu acēst'a se scrie concursu pana 22. Octobre a. c. cal. vechiu. candu va fi si alegerea.

Emolumintele sunt: pamant aratoriu de 8 cubule si unu lantiu de fenu, dela 80 case cāte o vica de bucate, stólele indatinante, lemn pentru focu, casa parochiala cu dōa chilii, gradina pentru legume.

Doritorii a recurge la acēst'a parochia au a-si trimite recursurile sale instruite dupa statutulu organicu catra d. protopresviteru alu Luncii in Oradea-Mare.

Datu in Soldobagiu 22. Septembre 1872

Comitetulu parochialu

Cu contilegerea si invoreea mea: Gavriilu Nedyo,
protop. Luncii.

Concursu.

In urmarea decisiunei consistoriale din Oradea-Mare de dñs 14. Februar nr. 94. B. devenindu parochia din Verasieni vacanta (protopopiatulu Papmezeului) si la alegerea prima ne potendu-se efectua alegerea tienuta si publicata in foia Albina — se scrie alegere noa pe 15. octobre. s. v. — pe langa emolumintele urmatrice: pamant parochialu de 16 cubule, tōta cas'a una di de lucru, stólele indatinante, si gradina parochiala de unu cubulu. —

Doritorii de a fi alesi, pe di'a sus pusa au de a se presentă — si in sensulu ordinatiunei ven. consistoriu oradu de dñs 8. Juniu nro 398. B. numai barbati de o calificatiune mai buna vor fi candidati. —

Verasieni, 26. septembrie 1872.

Comitetulu parochialu, in contilegere cu mine:

Elia Moga,
adm. protopopescu.

2-3

Cu tipariu lui Stefanu Gyulai. — Proprietatesi si editur'a diecesei aradane. — Redactoru responditoriu Georgiu Popa (Pop.)

Concursu.

Pentru ocuparea postului de invetiatoriu din comun'a S.-Carandu, comitatulu Bihor, protopresbiteratulu Beliului. Emolumintele sunt: 44 fl. v. a. 6 chibele grāu, 6 cucuruzu, dela tōta cas'a o portie de fenu, 6 holde de pamant aratoriu, gradina pentru legumi, si 8 stangeni de lemn.

Doritorii de a ocupá acestu postu, — sunt avisati a-si trimite recursurile cu documentele despre absolvarea preparamandie la inspectorulu sub scrisu in S.-Carandu pana in 23. octobre, v. éra in 24. octobre v. se va tiené alegerea.

Comitetulu parochialu, in contilegere cu mine:
Josifu Marchisiu,
inspectoru cer. de scōle.

2-3

Concursu.

Pentru vacan'a parochia Aciutia. — indiestrata cu emolumintele anuali: Casa parochiala cu gradina in marime de 2 jugere, 8 jugere pamant aratoriu, biru dela 115 case, si stólele indatinante pena in 29. octobre a. c. candu se va tiené si alegerea.

Doritorii de a ocupá aceasta parochia sunt avisati recursurile loru, provediute conformu statutulu organicu, si adresate comitetului parochialu a le trimite dui protopresviteru tractualu alu Halmagiulu Joana Groza in Halmagiul.

Aciutiu, 18. septembrie 1872.

Comitetulu parochialu, cu scirea si invoreea mea
Joana Groza,
protop. Halmagiului.

2-3

Concursu.

Langa parochulu Atanasie Popoviciu din Berechiiu, Comitat. Aradului protopresbit: Chisineului, se poftesce unu Capelanu cu dotatiune anuala: biru cate o vica de cucuruzu, si stólele indatinante dela 76. de case, — pamant aratoriu estravilanu de 5. sinice de semanatura, si in proportiune competitia de fenatie mestecata cu smida.

Voitorii de a ocupá acestu postu de Capelanu, suntu avisati recursurile loru instruite in sensulu Statului Oroanicu, si adresate catra Comitetulu parochiale din Berechiiu, pana in Noemvre st. v. a. c. ale subterne la subsrisulu in Chitighazu (Kétegyháza)

Chitighazu 4. Octombrie 1872.

Din inereditariarea Comitetului parochiale:
Petru Chirilescu,
protopresviteru Chisineului.

2-3

Concursu.

In urmarea inaltei ordinatiuni consistoriale din 24. Augustu a. c. Nr 1166. B. prin acēst'a se scrie Concursu pentru parochia remasa veduva de dupa reposatulu preotu Moisa Gradinariu din Seceanu.

Emolumintele anuali ale acestei parochii sunt: 30 jugere de pamant, stol'a dela 200 de casi, si 50 chible de grāu incassabili.

Doritorii de a ocupá acēst'a parochie sunt avisati a substerne recursurile loru, provediute cu testimoniu despre 8 clase gimnasiale absolute si cu testimoniu de qualificiune, si adresande catra sinodulu parochialu, pana in 26. Octobre a. c. districtualul D. protopresviteru a Temesiorii Meletiu Dreghiuciu; avendu apoi alegerea a se tiené in 29 septembrie a. c. Seceanu in 19 Septembrie 1872.

Comitetulu parochialu cu scirea si invoreea mea:
2-3 Mel. Dreghiuciu m. p.
Prot. Timis.

Edictu.

Ilie Sanzeiana nascutu din Siclou, carele nainte de acēst'a cu 14. ani, si 'a parăsitu pe legiuít'a sa sotia Oana Sucigana din Chitighazu fara a se sci că unde se afla seu că ore mai traieste; — prin acēst'a e provocatu, ca in terminu de unu anu si o diua dela publicarea acestui edictu intru acēsta foie, se se presentedie naintea scaunului protopopescu alu Chisineului căci la din contra, caus'a divertiala redicata de catra amintit'a sa sotia, si in absentia lui, se va decide in sensulu canonelor sanctei nostre bisericëi.

Chitighazu (Kétegyháza) in 4. Octombrie 1872.

Scaunulu protopopescu alu Chisineului:
Petru Chirilescu
protopresviteru.

2-3